

<p>disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>		<p>central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O</p>		<p>מקרא- key:</p>	
בבא קמא- שור שנגח את הפרה		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
מימרא					
כסהו הראשון, ובא השני ומצאו מגולה ולא כסהו - השני חייב.					■
כסהו כראוי, ונפל לתוכו שור או חמור ומת - חייב.					■
נפל לפניו מקול הכרייה - חייב, לאחריו מקול הכרייה - פטור.					■
נפל לתוכו שור וכליו ונשתברו, חמור וכליו ונתקרעו - חייב על הבהמה ופטור על הכלים.					■
נפל לתוכו שור חרש שוטה וקטן - חייב בן או בת, עבד או אמה - פטור.					■
וראשון עד אימת מיפטר?				^	◇
בכדי שידע	רב:			◇	! ◇
בכדי שידועהו	שמואל:			◇	! ◇
בכדי שידועהו, וישכור פועלים, ויכרות ארזים ויכסנו.	רבי יוחנן:			◇	! ◇
כסהו כראוי ונפל לתוכו שור או חמור ומת - פטור.					■
כיון דכסהו כראוי היכי נפל?				;	
שהתליע מתוכו.	רבי יצחק בר בר חנה:			◇	!
כסהו כסוי שיכול לעמוד לפני שוורים ואין יכול לעמוד בפני גמלים, ואתו גמלים וארעוה, ואתו שוורים ונפלי ביה, מאי?	איבעיא להו:			◇	^
היכי דמי?	אמרי:			◇	^
אי דשכיחי גמלים					!
פושע הוא					;
ואי דלא שכיחי גמלים					!
אנוס הוא					;
לא צריכא דאתו לפרקים, מי אמרינן כיון דאתיין לפרקים - פושע הוא, דאיבעי ליה אסוקי אדעתיה, או דלמא כיון דהשתא מיהת ליכא - אנוס הוא?				◇	!
כסהו כראוי, ונפל לתוכו שור או חמור ומת - פטור	ת"ש:			◇	■ ;
ה"ד?				;	^
אילמא כראוי לשוורים וכראוי לגמלים				;	!
היכי נפול?				;	;
אלא לאו כראוי לשוורים ולא כראוי לגמלים				;	!
ואי דשכיחי גמלים אמאי פטור? פושע הוא				;	;
ואי דלא שכיחי גמלים פשיטא, אנוס הוא				;	;
אלא לאו דאתיין לפרקים, ואתו גמלים וארעוה ואתו שוורים ונפלו ביה				◇	!
וקתני פטור, אלמא כיון דהשתא ליכא - אנוס הוא.				◇	;
לא, לעולם כראוי לשוורים וכראוי לגמלים, ודקא קשיא לך: היכי נפול?	אמרי:			◇	!
שהתליע מתוכו.	אמר רבי יצחק בר בר חנה:			◇	! ■

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
---	--

Talmud Navigator

בבא קמא- שור שנגח את הפרה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	ת"ש:											
לא כסהו כראוי, ונפל לתוכו שור או חמור ומת - חייב	היכי דמי?											
אילימא לא כראוי לשוורים ולא כראוי לגמלים	פשיטא, צריכא למימר דחייב?											
אלא לאו כראוי לשוורים ולא כראוי לגמלים	היכי דמי?											
אי דשכיחי גמלים	פושע הוא											
ואי דלא שכיחי גמלים	אנוס הוא											
אלא לאו דאתיין לפרקים, ואתו גמלים וארעוהו ואתו שוורים ונפלו ביה	וקתני חייב, אלמא כיון דאתיין לפרקים - פושע הוא, דאיבעי ליה אסקוי אדעתיה.											
לעולם לא כראוי לשוורים ולא כראוי לגמלים, ושכיחי גמלים, ודקא קשיא לך: פושע הוא אידי דנסיב רישא כסהו כראוי, נסיב סיפא נמי לא כסהו כראוי.	איכא דאמרי:											
הא נמי ודאי לא איבעיא לך, דכיון דאתיין לפרקים - פושע הוא, דאיבעי ליה אסקוי אדעתיה, כי איבעי לך - הכי הוא דאיבעיא לך: כסהו כסוי שיכול לעמוד בפני שוורים ואינו יכול לעמוד בפני גמלים, ושכיחי גמלים, והתליע מתוכו, מהו? מי אמרינן מגו דהוי פושע אצל גמלים הוי פושע נמי לענין התלעה, או דלמא לא אמרינן מגו?	ת"ש:											
כסהו כראוי, ונפל לתוכו שור או חמור ומת - פטור	שהתליע מתוכו											
היכי דמי?	היכי דמי?											
אילימא כראוי לשוורים וכראוי לגמלים, והתליע מתוכו	פשיטא דפטור, מאי הוה ליה למעבד?											
אלא לאו כראוי לשוורים ולא כראוי לגמלים, ושכיחי גמלים, והתליע מתוכו	וקתני פטור, אלמא לא אמרינן, מגו דהוי פושע לענין גמלים הוי פושע לענין התלעה.											
לא, לעולם כראוי לגמלים וכראוי לשוורים, והתליע מתוכו, ודקא קשיא לך: כי התליע מאי הוה ליה למעבד? מהו דתימא איבעי ליה למיזל ומנקש עליה, קמ"ל.	ת"ש:											
לא כסהו כראוי, ונפל לתוכו שור או חמור ומת - חייב	היכי דמי?											
אילימא לא כראוי לשוורים ולא כראוי לגמלים	צריכא למימר דחייב?											
אלא לאו כראוי לשוורים ולא כראוי לגמלים	ואי דשכיחי גמלים, פושע הוא ואי דלא שכיחי גמלים, אנוס הוא											
אלא לאו דשכיחי גמלים והתליע מתוכו												

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
בבא קמא-שור שנגח את הפרה	מימרא	מאן דאמר												
האי כוליה הזיקא עבד והאי כוליה הזיקא עבד		אי קסבר: [רבי נתן]	!											גג
האי משלם פלגא והאי משלם פלגא			?											גג
ואי קסבר: האי פלגא הזיקא עבד והאי פלגא הזיקא עבד		ואי קסבר: [רבי נתן]	!											גג
בעל הבור משלם פלגא ובעל השור רביע, ואידך ריבעא מפסיד			?											גג
רבי נתן דיינא הוא ונחית לעומקא דדינא, לעולם קסבר: האי כוליה הזיקא עבד והאי כוליה הזיקא עבד, ודקא קשיא לך: לשלם האי פלגא והאי פלגא משום דאמר ליה בעל השור לבעל הבור: שותפתאי מאי אהניא לי.		רבא:	!											גג
איבעית אימא, לעולם קסבר: האי פלגא הזיקא עבד והאי פלגא הזיקא עבד, ודקא קשיא לך: בעל הבור משלם פלגא ובעל השור משלם רביע, ואידך ריבעא נפסיד משום דאמר ליה בעל השור לבעל הבור: אנא תוראי בבירך אשכחיתיה, את קטלתיה, מאי דאית לי לאשתלומי מהיאך משתלמנא, מאי דלית לי לאשתלומי מהיאך משתלמנא ממך.			!											גג
הניח אבן ע"פ הבור, ובא שור ונתקל בה ונפל בבור, באנו למחלוקת ר' נתן ורבנן.		רבא:												גג
פשיטא			?											גג
מהו דתימא, התם הוא דאמר בעל הבור לבעל השור: אי לא בירא דידי, תורא דידך הוה קטיל ליה, אבל הכא מצו א"ל בעל אבן לבעל הבור: אי לאו בירא דידך, אבנא דידי מאי הוה עבדא? אי הוה מיתקל בה הוה נפל וקא, קמ"ל דאמר ליה: אי לאו אבן לא הוה נפיל לבירא.			!											גג
שור ושור פסולי המוקדשין שנגחו, אביי אמר: משלם ח"נ		איתמר: [אביי]												גג
משלם רביע נזק.		רבינא:												גג
הא והא בתם, הא כרבנן, והא כרבי נתן.														גג
איבעית אימא: הא והא כרבנן, הא בתם, הא במועד.														גג
ח"נ		איכא דאמרי, אביי:												גג
כוליה נזק.		רבינא:												גג
הא והא במועד, הא כרבנן, והא כר' נתן.														גג
איבעית אימא: הא והא כרבי נתן, הא במועד, והא בתם.														גג
שור ואדם שדחפו לבור		רבא:												גג
לענין נזקין - כולן חייבין														גג
לענין ארבעה דברים ודמי ולדות - אדם חייב, ושור ובור פטור														גג
לענין כופר ושלשים של עבד - שור חייב, אדם ובור פטורים														גג
לענין כלים ושור פסולי המוקדשין - אדם ושור חייבין, ובור פטור מאי טעמא? אמר קרא: (שמות כ"א) והמת יהיה לו, במי שהמת שלו, יצא זה שאין המת שלו.														גג
למימרא, דפשיטא ליה לרבא, והא מיבעיא בעי ליה לרבא			?											גג
שור פסולי המוקדשין שנפל לבור, מהו? האי והמת יהיה לו - במי שהמת שלו, יצא זה שאין המת שלו, או דילמא והמת יהיה לו - לבעלים מטפלין בנבילה הוא דאתא?		דבעי רבא:	?											גג
בתר דבעיא הדר פשטה.			!											גג
אלא בעלים מטפלין בנבילה מנא ליה?			?											גג
נפקא ליה מן והמת יהיה לו דשור.		[רבא]	!											גג
מאי חזית דוהמת יהיה לו דשור - מפקת ליה לבעלים מטפלין בנבילה, והמת יהיה לו דבור - מפקת ליה למי שהמת שלו? איפוך אנא			?											גג

♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story		■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof			
מקרא-key:					
בבא קמא-שור שנגה את הפרה		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
מימרא					
מסתברא פטור גבי בור, הואיל ופטר בו את הכלים.			!	◇	גז
אדרבה, פטור גבי שור, שכן פטר בו חצי נזק			⚡		גז
כוליה נזק מיהת לא אשכחן.			!		גז
נפל לתוכו - שור וכליו ונשתברו כו'.				■	גז <
מתניתין דלא כר' יהודה				■ ◇	גז
מחייב על נזקי כלים בבור.	דתניא: רבי יהודה:			■ ■ ◇	גז
מאי טעמא דרבנן?				^	גז
דאמר קרא: (שמות כ"א) ונפל שמה שור או חמור, שור - ולא אדם, חמור - ולא כלים.	[רבנן]			! ◇	גז
ורבי יהודה?				⚡	גז
או - לרבות את הכלים.	[רבי יהודה]			! ◇	גז
ורבנן?				⚡	גז
או מבעי ליה לחלק.	[רבנן]			! ◇	גז
ורבי יהודה?				⚡	גז
לחלק מונפל נפקא.	[רבי יהודה]			! ◇	גז
ורבנן?				⚡	גז
ונפל טובא משמע.	[רבנן]			! ◇	גז
אימא: ונפל - כלל, שור וחמור - פרט, כלל ופרט אין בכלל אלא מה שבפרט, שור וחמור אין, מידי אחרינא לא				⚡ ◇	גז
בעל הבור ישלם - חזר וכלל, כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט, מה הפרט מפורש בעלי חיים, אף כל בעלי חיים.	אמרי:			! ◇	גז
אי מה הפרט מפורש דבר שנבלתה מטמאה במגע ובמשא, אף כל דבר שנבלתה מטמאה במגע ובמשא, אבל עופות לא				⚡ ◇	גז
א"כ, נכתוב רחמנא חד פרטא.				!	גז
הי נכתוב? אי כתב שור, הוה אמינא קרב לגבי מזבח אין, שאינו קרב לגבי מזבח לא, כתב רחמנא חמור ואי כתב רחמנא חמור, ה"א קדוש בבכורה אין, שאין קדוש בבכורה לא, כתב רחמנא שור				⚡	גז
אלא, אמר קרא: (שמות כ"א) והמת יהיה לו, כל דבר מיתה.				! ◇	גז
בין לרבנן דקא ממעטי להו לכלים, ובין לר' יהודה דקא מרבי להו לכלים, כלים בני מיתה נינהו?				⚡ ◇	גז
שבירתן זו היא מיתתן.	אמרי:			! ◇	גז
ולרב דאמר: בור שחייבה עליו תורה - להבלו ולא לחבטו, בין לרבנן בין לרבי יהודה, כלים בני הבלא נינהו?				⚡ ◇	גז
בחדתי, דמיפקעי מהבלא.	אמרי:			! ◇	גז
האי והמת יהיה לו מבעי ליה לכדרבא				⚡	גז
שור פסולי המוקדשין שנפל לבור - פטור, שנאמר: והמת יהיה לו, במי שהמת שלו, יצא זה שאין המת שלן	דאמר רבא:			⚡ ■ ◇	גז
אלא, אמר קרא: (שמות כ"א) כסף ישיב לבעליו, לרבות כל דאית ליה בעלים.				! ◇	גז
א"ה, אפילו כלים ואדם נמי				⚡	גז

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
--	--

Talmud Navigator

בבא קמא-שור שנגה את הפרה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מזמרא												
אמר קרא: שור - ולא אדם, חמור - ולא כלים.												גד.
ולרבי יהודה דקא מרבי להו לכלים, בשלמא שור ממעט ביה אדם, אלא חמור מאי ממעט ביה?												גד.
חמור דבור לרבי יהודה, ושה דאבידה לדברי הכל - קשיא.	אלא אמר רבא:											גד.
נפל לתוכו שור חרש שוטה וקטן - חייב.												גד.
מאי שור חרש שוטה וקטן?												גד.
אילמא שור של חרש, שור של שוטה, שור של קטן												גד.
הא שור של פקח פטור?												גד.
שור שהוא חרש, שור שהוא שוטה, שור שהוא קטן.	רבי יוחנן:											גד.
הא שור שהוא פקח פטור?												גד:
לא מבעיא קאמר, לא מבעיא שור שהוא פקח דחייב, אבל שור חרש שוטה וקטן - אימא חרשותו גרמה לו, קטנותו גרמה לו וליפטר, קמ"ל.	רבי ירמיה:											גד:
נפל לתוכו בר דעת - פטור	רב אחא לרבינא, והתניא:											גד:
מאי לאו שור בר דעת												גד:
לא, אדם.	א"ל: [רבינא]											גד:
אלא מעתה, אדם בן דעת הוא דפטור, הא לאו בן דעת הוא דחייב, שור - ולא אדם כתיב												גד:
אלא מאי בן דעת? מין בן דעת.	[רבינא]											גד:
נפל לתוכו שור בן דעת - פטור	א"ל [רב אחא], והתניא:											גד:
שור והוא חרש, שור והוא שוטה, שור והוא קטן דוקא, אבל שור והוא פקח - פטור, מאי טעמא? דבעי ליה עיוני ומיזל.	אלא אמר רבא:											גד:
נפל לתוכו שור חרש שוטה וקטן וסומא ומהלך בלילה - חייב, פקח ומהלך ביום - פטור.	תניא נמי הכי:											גד:
אחד שור ואחד כל בהמה - לנפילת הבור, ולהפרשת הר סיני, ולתשלומי כפל, ולהשבת אבידה, לפריקה, לחסימה, לכלאים, ולשבת וכן חיה ועוף כיוצא בהן. א"כ, למה נאמר שור או חמור? אלא שדבר הכתוב בהווה.												גד:
לנפילת הבור												גד:
(שמות כ"א) כסף ישיב לבעליו כתיב, כל דאית ליה בעלים, כדאמרן.												גד:
להפרשת הר סיני												גד:
(שמות י"ט) אם בהמה אם איש לא יחיה, וחיה בכלל בהמה הויא, אם לרבות את העופות.												גד:
לתשלומי כפל												גד:
כדאמרין: (שמות כ"ב) על כל דבר פשע, כלל כל דבר פשיעה.												גד:
להשבת אבידה												גד:
(דברים כ"ב) לכל אבדת אחיך.												גד:
לפריקה												גד:
יליף חמור חמור משבת.												גד:
לחסימה												גד:

<p>disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>		<p>central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פיסקה קודמת- story- מעשה- O</p>		<p>מקרא-key:</p>	
בבא קמא- שור שנגח את הפרה		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
מימרא					
אילימא משום דכתיב טוב		!			נה.
אימא: (ישעיהו י"ד) וטאטאתיה במטאטי השמך		ז			נה.
חד טי"ת קאמרינגן.		!			נה.
אימא: (איכה א') טומאתה בשוליה		ז			נה.
טי"ת ביי"ת קאמרינגן.		!			נה.
אימא: (איכה ב') טבעו בארץ שעריה		ז			נה.
אלא, הואיל ופתח בו הכתוב לטובה תחילה, שמבראשית עד (בראשית א') וירא אלהים את האור לא כתיב טי"ת.		!		◇	נה.
הרואה הספד בחלומו - חסו עליו מן השמים ופדאוהו. הני מילי בכתבא.	וא"ר יהושע בן לוי:	■		◇	נה.
וכן היה ועוף כיוצא בהן וכו'.				■	נה. <
תרנגול טווס ופסיוני - כלאים זה בזה.	ריש לקיש כאן שנה רבי:			◇	נה.
פשיטא			ז		נה.
משום דרבו בהדי הדדי, מהו דתימא מין חד הוא, קמ"ל.	רב חביבה:		!	◇	נה.
אווז ואווז הבר - כלאים זה בזה.	שמואל:			■	נה.
מאי טעמא? אילימא משום דהאי אריך קועיה והאי זוטר קועיה, אלא מעתה, גמלא פרסא וגמלא טייעא, דהאי אלים קועיה והאי קטין קועיה, הכי נמי דהוו כלאים זה בזה	מתקיף לה רבא בר רב חנן:			ז	נה.
זה ביציו מבחורן, וזה ביציו מבפנים.	אלא אמר אבוי:		!	◇	נה.
הא טעונה חדא ביעתא בשיחלא, והא טעונה כמה ביעתא בשיחלא.	רב פפא:		!	◇	נה.
המרביע שני מינים שבים - לוקה.	רבי ירמיה אמר ריש לקיש:			■	נה.
מאי טעמא?				^	נה.
אתיא למינהו למינהו מיבשה.	רב אדא בר אהבה משמיה דעולא:		!	◇	נה.
המנהיג בעיזא ושיבוטא, מהו? מי אמרינגן: כיון דעיזא לא נחית ביס ושיבוטא לא סליק ליבשה - לא כלום עביד, או דלמא השתא מיהת קא מנהיג?	בעי רחבה:			^	נה.
אלא מעתה, חיבר חטה ושעורה בידו, וזרע חטה בארץ ושעורה בחוצה לארץ, הכי נמי דמחייב	מתקיף לה רבינא:			ז	נה.
הכי השתא, התם - ארץ מקום חיובא, חוצה לארץ לא מקום חיובא, הכא - אידי ואידי חיובא הוא.	אמרי:		!		נה.
הדרן עלך שור שנגח את הפרה					

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
central point for summary and review insertion of an earlier segment	
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא קמא-הכונס	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	נה:
הכונס צאן לדיר ונעל בפניה כראוי, ויצאה והזיקה - פטור לא נעל בפניה כראוי, ויצאה והזיקה - חייב.													■	נה:
נפרצה בלילה או שפרצוה לסטים, ויצאה והזיקה - פטור.													■	נה:
הוציאוה לסטים - לסטים חייבין.													■	נה:
הניחה בחמה, או שמסרה לחרש שוטה וקטן, ויצאה והזיקה - חייב.													■	נה:
מסרה לרועה - נכנס הרועה תחתיו.													■	נה:
נפלה לגינה ונהנית - משלמת מה שנהנית													■	נה:
ירדה כדרכה והזיקה - משלמת מה שהזיקה.													■	נה:
כיצד משלמת מה שהזיקה?													■	נה:
שמין בית סאה באותה שדה כמה היתה יפה וכמה היא יפה	[ת"ק]												■	נה:
אכלה פירות גמורים משלמת פירות גמורים, אם סאה - סאה, אם סאתים - סאתים.	רבי שמעון:												■	נה:
איוהו כראוי, ואיוהו שלא כראוי? דלת שיכולה לעמוד ברוח מצויה - זהו כראוי, שאינה יכולה לעמוד ברוח מצויה - זהו שלא כראוי.	ת"ר:												■	נה:
מאן תנא מועד דסגי ליה בשמירה פחותה? ר"י היא	רבי מני בר פטיש:												■	נה:
קשרו בעליו במוסירה ונעל לפניו כראוי, ויצא והזיק, אחד תם ואחד מועד - חייב, דברי ר"מ	דתנן: [רבי מאיר]												■	נה:
תם - חייב, מועד - פטור, שנאמר: (שמות כ"א) ולא ישמרנו בעליו, ושמור הוא זה	רבי יהודה:												■	נה:
אין לו שמירה אלא סכין.	רבי אלעזר:												■	נה:
אפילו תימא ר"מ, שאני שן ורגל, דהתורה מיעטה בשמירתן													■	נה:
ארבעה דברים התורה מיעטה בשמירתן, ואלו הן: בור ואש, שן ורגל.	דאמר ר' אלעזר, ואמרי לה במתניתא תנא:												■	נה:
בור - דכתיב: (שמות כ"א) כי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו, הא כסו - פטור													■	נה:
אש - דכתיב: (שמות כ"ב) שלם ישלם המכעיר את הבערה, עד דעביד כעין מבעיר													■	נה:
שן - דכתיב: (שמות כ"ב) ובער בשדה אחר, עד דעביד כעין ובער													■	נה:
רגל - דכתיב: ושלח, עד דעביד כעין ושלח.													■	נה:
ושלח - זה הרגל, וכן הוא אומר: (ישעיהו ל"ב) משלחי רגל השור והחמור, ובער - זה השן, וכן הוא אומר: (מלכים א' י"ד) כאשר יבער הגלגל עד תומו	ותניא:												■	נה:
טעמא דעביד כעין ושלח ובער, הא לא עביד - לא.													■	נה:
מתניתין נמי דיקא	רבה:												■	נה:
צאן	דקתני:												■	נה:
מכדי בשור קא עסקינן ואתי, ניתני שור, מאי שנא דקתני צאן? לאו משום דהתורה מיעטה בשמירתן, לאו משום דכאן קרן לא כתיבא בה, שן ורגל הוא דכתיב ביה, וקמ"ל דשן ורגל דמועדין הוא, ש"מ.													■	נה:
ארבעה דברים, העושה אותן פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים, ואלו הן: הפורץ גדר בפני בהמת חבירו, והכופף קמתו של חבירו בפני הדליקה, והשוכר עדי שקר להעיד, והיודע עדות לחבירו ואינו מעיד לו.	תניא, אמר ר' יהושע:												■	נה:
הפורץ גדר בפני בהמת חבירו.	אמר מר:												■	נה:
ה"ד?													■	נה:
אילימא בכותל בריא													■	נה:

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story		statement- מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof																			
בבא קמא-הכונס		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																	
מימרא																					
בדיני אדם נמי נחייב																					נה:
אלא בכותל רעוע.																					נה:
הכופף קמתו של חברו בפני הדליקה.		אמר מר:																			נה.
היכי דמי?																					נה.
אילמא דמטיא ליה ברוח מצויה																					נה.
בדיני אדם נמי נחייב																					נה.
אלא דמטיא ברוח שאינה מצויה.																					נה.
טמון אתמר, משום דשויה טמון באש.		רב אשי:																			נה.
השוכר עדי שקר.		אמר מר:																			נה.
ה"ד?																					נה.
אילמא לנפשיה																					נה.
ממונא בעי שלומי, ובדיני אדם נמי נחייב																					נה.
אלא לחבריה.																					נה.
והיודע עדות לחברו ואינו מעיד לו.																					נה.
במאי עסקינן?																					נה.
אילמא כבי תרי																					נה.
פשיטא, דאורייתא הוא, (ויקרא ה') אם לא יגיד ונשא עונן																					נה.
אלא בחד.																					נה.
ותו ליכא?																					נה.
והאיכא: העושה מלאכה במי חטאת ובפרת חטאת - פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים																					נה.
והאיכא: הנותן סם המות בפני בהמת חברו - פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים																					נה.
והאיכא: השולח את הבערה ביד חרש שוטה וקטן - פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים																					נה.
והאיכא: המבעית את חברו - פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים																					נה.
והאיכא: נשברה כדו ברה"ר ולא סלקה, נפלה גמלו ולא העמידה - ר"מ מחייב בהזיקן		[רבי מאיר]																			נה.
פטור בדיני אדם וחייב בדיני שמים		הכמים:																			נה.
אין, מיהא איכא טובא, והני אצטריכא ליה, מהו דתימא: בדיני שמים נמי לא ליחייב, קמ"ל.																					נה.
הפורץ גדר בפני בהמת חברו																					נה.
מהו דתימא: כיון דלמסתריה קאי מה עביד? בדיני שמים נמי לא ליחייב, קמ"ל.																					נה.
הכופף קמתו של חברו, נמי																					נה.
מהו דתימא: לימא מי הוה ידענא דאתיא רוח שאינה מצויה, ובדיני שמים נמי לא ליחייב, קמ"ל.																					נה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < insertion of an earlier segment- story-מעשה- O	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא קמא-הכונס	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ולרב אשי דאמר נמי טמון איתמר												■ !	<	גו.
מהו דתימא: אנה כסויי כסיתיה ניהלך, ובדיני שמים נמי לא ליחייב, קמ"ל.												!		גו.
והשוכר עדי שקר נמי												■ !	<	גו.
מהו דתימא: לימא דברי הרב ודברי התלמיד, דברי מי שומעין? ובדיני שמים נמי לא ליחייב, קמ"ל.												!		גו.
והיודע עדות לחבירו ואינו מעיד לו נמי												■ !	<	גו.
מהו דתימא: מי יימר דכי הוה מסהדינא ליה הוה מודה? דלמא הוה משתבע לשקרא, ובדיני שמים נמי לא ליחייב, קמ"ל.												!		גו.
נפרצה בלילה, או שפרצה לסטים כו'.													<	גו.
והוא שחתרה.	רבה:											■ ◇		גו.
אבל לא חתרה מאי? חייב												■		גו.
היכי דמי?												^		גו.
אילמא בכותל בריא												!		גו.
כי לא חתרה אמאי חייב? מאי ה"ל למעבד?												;		גו.
אלא בכותל רעוע												!	◇	גו.
כי חתרה אמאי פטור? תחלתו בפשיעה וסופו באונס הוא												;		גו.
הניחא למ"ד: תחילתו בפשיעה וסופו באונס - פטור												!		גו.
אלא למ"ד: תחילתו בפשיעה וסופו באונס - חייב, מאי איכא למימר?												;		גו.
אלא, מתני' בכותל בריא, ואפילו לא חתרה, וכי איתמר דרבה - אסיפא איתמר:												!	◇	גו.
הניחא בחמה, או שמסרה לחרש שוטה וקטן, ויצתה והזיקה - חייב	[סיפא]											■ !	<	גו.
ואפי' חתרה, לא מבעיא היכא דלא חתרה דכולה בפשיעה הוא, אלא אפי' חתרה נמי, מהו דתימא: הויא לה תחילתו בפשיעה וסופו באונס, קמ"ל דכולה פשיעה היא, מ"ט? דאמר ליה: מידע ידעת דכיון דשבקתה בחמה, כל טצדקא דאית לה למיעבד עבדא ונפקא.	רבה:											■ !	◇	גו.
הוציאוה לסטים - לסטים חייבין.													<	גו.
פשיטא, כיון דאפקוה קיימא לה ברשותיהוה לכל מילי?												;		גו:
לא צריכא, דקמו לה באפה												!	◇	גו:
המעמיד בהמת חברו על קמת חבירו - חייב	כי הא דאמר רבה אמר רב מתנה אמר רב:											■ !		גו:
מעמיד פשיטא												;	!	גו:
לא צריכא, דקם לה באפה.												!	!	גו:
הכישה אמרת לך, ולסטים נמי דהכישוה.	אביי לרב יוסף:											!	◇	גו:
מסרה לרועה - נכנס הרועה כו'.													<	גו:
תחתיו דמאן?	אמרי:											^	◇	גו:
אילמא תחתיו דבעל בהמה												!	◇	גו:
מסרו לשומר חנם ולשואל, לנושא שכר ולשוכר - כולן נכנסו תחת הבעלים	תנינא חדא זמנא:											■ ;	◇	גו:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
בבא קמא-הכונס	מזמרא	מאן דאמר												
אלא תחתיו דשומר												!	◇	גז
ושומר קמא אפטר ליה לגמרי לימא תיהוי תיובתא דרבא												?		גז
שומר שמסר לשומר - חייב		דאמר רבא:										!	◇	גז
מאי מסרו לרועה? לברזיליה, דאורחיה דרועה למיסר לברזיליה.		אמר לך רבא:										!	◇	גז
מדקתני מסרה לרועה ולא קתני מסרה לאחר, ש"מ: מאי מסרה לרועה? מסר רועה לברזיליה, דאורחיה דרועה למיסר לברזיליה, אבל לאחר - לא		איכא דאמרי:											◇	גז
לימא מסייע ליה לרבא													?	גז
שומר שמסר לשומר - חייב		דאמר רבא:											◇	גז
לא, דלמא אורחא דמילתא קתני, והוא הדין לאחר.		אמרי:											◇	גז
שומר אבידה - רבה אמר: כשומר חנם דמי		איתמר: [רבה]											◇	גז
כש"ש דמי.		רב יוסף:											◇	גז
כשומר חנם דמי, מאי הנאה קא מטי ליה		רבה:												גז
כש"ש דמי, בההיא הנאה דלא בעיא למיתבי ליה ריפתא לעניא הוי כש"ש.		רב יוסף:												גז
כש"ש דמי, כיון דרחמנא שעבדיה בעל כורחיה, הלכך כש"ש דמי.		איכא דמפרשי הכי: רב יוסף:												גז
(סימן: החזירה לעולם השב חייא אמרת נשבר שכר)													◇	גז
החזירה למקום שיראנה - אינו חייב לטפל בה, נגנבה או אבדה - חייב באחריותה		איתיביה רב יוסף לרבה:											◇	גז
מאי נגנבה או אבדה? לאו נגנבה מביתו, ואבדה מביתו													?	גז
לא, ממקום שהחזירה.													!	גז
אינו חייב לטפל בה		והא קתני:											?	גז
הכא במאי עסקינן - כגון שהחזירה בצהרים, ותתי קתני		א"ל: [רבה]											◇	גז
החזירה שחרית למקום שיראנה, ושכיח דעייל ונפיק וחזי לה - אינו חייב לטפל בה החזירה בצהרים למקום שיראנה, דלא שכיח דעייל ונפיק דלא חזי לה, ונגנבה או אבדה - חייב באחריותה.		והכי קתני:											◇	גז
לעולם הוא חייב עד שיחזירנה לרשותו		איתיביה:											◇	גז
מאי לעולם? לאו אפילו מביתו, ש"מ: כשומר שכר דמי?													?	גז
מודינא לך בבעלי חיים, דכיון דנקטי להו ניגרא ברייתא, בעי נטירותא יתירתא.		א"ל: [רבה]											◇	גז
(דברים כ"ב) השב - אין לי אלא בביתו, לגינתו ולחורבתו מנין? ת"ל: תשיבם, מכל מקום		איתיביה רבה לרב יוסף:											◇	גז
מאי לגינתו ולחורבתו?													^	גז
אילימא לגינתו המשתמרת ולחורבתו המשתמרת													!	גז
היינו ביתו													?	גז
אלא פשיטא, לגינתו שאינה משתמרת ולחורבתו שאינה משתמרת													◇	גז
ש"מ: כשומר חנם דמי?													?	גז
לעולם לגינתו המשתמרת ולחורבתו המשתמרת, ודקא קשיא לך: היינו ביתו הא קא משמע לך, דלא בעינן דעת בעלים כדרכי אלעזר		א"ל: [רב יוסף]											◇	גז

<p>disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- ! proof- ראיה- ■</p>		<p>central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פיסקה קודמת- story- מעשה- O</p>		<p>key- מקרא-:</p>		
בבא קמא-הכונס		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ		
נפלה לגינה ונהנית - משלמת מה שנהנית.					■ <	ג:
בנחבטה. אבל אכלה, אפילו מה שנהנית אינה משלמת?	רב:				■ ◇	ג:
לימא, רב לטעמיה					■	ג:
היה לה שלא תאכל	דאמר רב:				■ ◇	ג:
הכי השתא, אימור דאמר רב התם היה לה שלא תאכל, היכא דאיתוקא היא, דמצי א"ל מריה דפירי: לא משלמנא, היה לה שלא תאכל, לאזוקי היא אחרוני דפטירה לשלומי מי אמר?	אמרי:				⚡ ◇	ג:
אלא, לא מבעיא קאמר, לא מבעיא אכלה דמשלמת מה שנהנית, אבל נחבטה - אימא מבריא ארי מנכסי תבירו הוא, ומה שנהנית נמי לא משלם, קמ"ל.					■ ◇	ג:
ואימא ה"נ					⚡	נה.
מבריא ארי מנכסי תבירו מדעתו הוא, האי לאו מדעתו אי נמי, מבריא ארי מנכסי תבירו לית ליה פסידא, האי אית ליה פסידא.					! ◇	נה.
היכי נפל?					^ ◇	נה.
שהחלקה במימי רגליה	רב כהנא:				◆ ! ◇	נה.
שדחפתה חברתה.	רבא:				◆ ! ◇	נה.
מ"ד שדחפתה חברתה, כל שכן שהחלקה במימי רגליה					■	נה.
ומאן דאמר שהחלקה במימי רגליה, אבל דחפתה חברתה פשעה, ומשלמת מה שהזיקה, דא"ל: איבעי לך עבורי חדא חדא.					■ ◇	נה.
לא שנו אלא באותה ערוגה, אבל מערוגה לערוגה - משלמת מה שהזיקה	רב כהנא:				◆ ■ ◇	נה.
אפי' מערוגה לערוגה, ואפילו כל היום כולו, עד שתצא ותחזור לדעת.	רבי יוחנן:				◆ ■ ◇	נה.
לא תימא עד שתצא לדעת ותחזור לדעת, אלא כיון שיצתה לדעת אע"פ שחזרה שלא לדעת, מ"ט? דא"ל: כיון דילפא, כל אימת דמשתמטא להתם רהטא.	רב פפא:				■ ◇	נה.
ירדה כדרכה והזיקה - משלמת מה שהזיקה.					■ <	נה.
ירדה כדרכה והזיקה במי לידה, מהו?	בעי רבי ירמיה:				^ ◇	נה.
אליבא דמאן דאמר תחלתו בפשיעה וסופו באונס חייב לא תיבעי לך					^	נה.
כי תיבעי לך - אליבא דמאן דאמר תחלתו בפשיעה וסופו באונס פטור, מאי? מי אמרינן: כיון דתחלתו בפשיעה וסופו באונס - פטור, או דלמא הכא כולה בפשיעה הוא, דכיון דקא חזי דקריבה לה למילד, איבעי ליה לנטורה ולאסטטורי בגוה?					^ ◇	נה.
תיקו.					■ ◇	נה:
כיצד משלמת מה שהזיקה וכו'.					■ <	נה:
מנה"מ?					^	נה:
דאמר קרא: (שמות כ"ב) ובער בשדה אחר, מלמד, ששמין על גב שדה אחר.	רב מתנה:				! ◇	נה:
האי ובער בשדה אחר מבעי ליה לאפוקי רה"ך					⚡ ◇	נה:
א"כ, לכתוב רחמנא ובער בשדה חבירו, א"נ שדה אחר, מאי בשדה אחר? ששמין על גב שדה אחר.					! ◇	נה:
ואימא: כוליה להכי הוא דאתא, לאפוקי רה"ר מנלן?					⚡	נה:
אם כן, לכתביה רחמנא גבי תשלומין (שמות כ"ב) מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם בשדה אחר, ל"ל דכתביה רחמנא גבי ובער? ש"מ תרתי.					! ◇	נה:
היכי שיימינן?					^	נה:
סאה בששים סאין	ר יוסי בר חנינא:				◆ ! ◇	נה:

